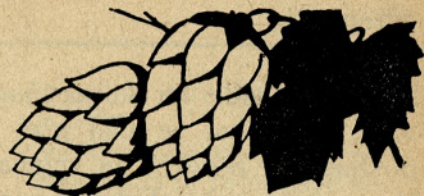

Slovenski

hmeljar

Prvi strokovni list za hmeljarstvo * Glasilo Hmeljarske zadruge, r. z. z. o. z. * Izhaja redno vsak drugi petek * Naročnina letno 20 din, za inozemstvo 40 din, posamezna številka stane 2 din * Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ulica 4 — Telefon št. 196

Leto IX.

Celje, 18. marca 1938

Štev. 6

Za naše hmeljarstvo

Se do nedavnega časa se je naše hmeljarstvo obravnavalo povsod le kot nekaj postranskega in za naše splošno narodno gospodarstvo prav nič važnega. Izven našega hmeljarskega okoliša je bilo razširjeno le nerazumljivo in docela napačno mnenje, da se hmeljarjem dobro godi in da niso potrebni pomoči. V tistih letih dobre konjunktore se je sicer govorilo o hmelju nekaj več in si je marsikdo, ki se je hotel hitro obogateti z njim, pošteno opeknel prste, toda ukrenilo se za naše hmeljarstvo ni nič in niti ni bila podana za to nobena prava inicijativa. Šele v zadnjem času je postalo tudi naše hmeljarstvo bolj slišno. To najbolj dokazuje letošnje zasedanje banskega sveta, na katerem se je razpravljalo tudi o važnosti in potrebah hmeljarstva več kakor kadarkoli doslej.

V sedanjem banskem svetu imamo sicer le tri hmeljarje, toda v prilog hmeljarstva so se oglasili celó zastopniki iz drugih krajev, ki sicer ne pridelujejo hmelja, pač pa imajo posredno tudi mnogo koristi od hmeljarstva.

Kot prvi se je oglasil mestni župan celjski in načelnik Hmeljarske zadruge, ki je v kratkih in jedrnatih besedah orisal važnost našega hmeljarstva in zahteval, da se mu posveti večja pozornost. Poudaril je zlasti potrebo hmeljske poskusne postaje, ki naj se čim prej ustanovi.

Predsednik Kmetijske zbornice g. Steblovnik je poudaril, da je pospeševanje hmeljarstva iz narodno-gospodarskega stališča prav tako važno kakor vsake druge panoge in da tudi hmeljarstvo tozadevno nujno potrebuje več pozornosti in pomoči.

Predsednik Kmečke zveze g. Brodar se je tudi zavzel za hmeljarstvo in poudaril, da je treba ure-

diti vnovčenje hmelja na zadružni podlagi in s tem zaščititi hmeljarje pred vsakovrstnim izkoriščanjem.

Gosp. Zorenč iz šmarskega okraja je poudaril veliko važnost hmeljarstva za siromašne nehmeljarske okraje, za katere je zaslužek pri obiranju hmelja eden glavnih dohodkov. Isto je stvarno dokazal tudi g. Križnik iz Trbovelj.

Zlasti na široko pa je ponovno govoril o našem hmeljarstvu in potrebah zanj g. Kuder, zastopnik celjskega okraja in sam vzoren hmeljar. S točnimi številkami je dokazal velike izgube, ki jih utrpe hmeljarji zaradi neurejenega vnovčenja, velike investicije, ki so jih že morali žrtvovati hmeljarji za to panogo kmetijstva ter dalekosežne koristi, ki jih imajo od hmeljarstva ne le hmeljarji, temveč tudi drugi kraji, banovina in država. Zahvalil se je gospodu banu za dosedanje razumevanje za potrebe hmeljarstva in ga prosil nadaljnje naklonjenosti. V prepričevalnih besedah je dokazal nujno potrebo, da se v proračunu postavka za hmeljarstvo zviša, uvede obvezno znamkovanje hmelja in samopomoč po obvezni organizaciji, obvezno zatiranje bolezni in škodljivcev ter ukine uvozno carino na obrambna sredstva, zniža železniške prevoznine za hmeljevke, rajonira in ma-

Škropilnice, hmeljarji, si preskrbite čimprej, da bodo pravočasno pri roki; **najboljše Holderjeve** dobavlja svojim članom najceneje **Hmeljarska zadruga** r. z. z. o. z. v Žalcu. Istočam dobite tudi **elektromotorje** za pogon ventilatorjev v sušilnicah in drugih kmetijskih strojev, **umetna gnojila**, zlasti **KAS** itd.

ksimira nasade ter koncesijonira hmeljsko trgovino; uredi naj se čim prej hmeljsko poskusno postajo ter poskrbi za regulacijo hmeljskih cen. Vsako širjenje hmeljarstva pomeni le občutno gospodarsko škodo; zato naj se meje sedanjih označevalnih okolišev ne raztegnejo v nobenem primeru in nobenem oziru. Sporazumno z zastopniki hmeljarjev naj se čim prej izdela in izda sodoben hmeljarski zakon, ki bo uredil vsa pereča hmeljarska vprašanja in ustrezal vsem potrebam.

Vsi zagovorniki našega hmeljarstva so dosegli v banskem svetu polno razumevanje in upravičeno je upanje, da se bo v bodoče tudi to kmetijsko panogo bolje upoštevalo in tudi več storilo zanjo. Hmeljarji pa smo hvaležni našim zagovornikom, da so tudi na merodajnem mestu tako odločno nastopili za interese našega hmeljarstva.

O sezoni 1937/38

(Nadaljevanje.)

Kakor že v začetku omenjeno, s potekom sezone 1937/38 nismo bili prav nič zadovoljni, ker je bil navidez res težko razumljiv. In razni hujškači so takoj izrabili priliko ter krivili zato vse in vsakogar, samo da bi jim šla lastna pšenica bolje v klasje. Zato se moramo vsekakor pomeniti tudi še o tem, zakaj je zadnja sezona tako potekala in če je bilo tako gibanje cen pri nas z ozirom na ostala tržišča upravičeno ali ne, če je torej krivda za tak potek sezone bila pri nas ali izven našega območja.

Hmeljarji imamo vedno raje take sezone, ko je kupčija živahna, ko se komaj znebiš enega kupca, pa ti sili že drugi v hišo, ko cene bolj ali manj rastejo, se torej gibljejo od spodaj navzgor. Sezone pa, ko se moraš sam ozirati za kupcem in cene nazadujejo, se torej gibljejo od zgoraj navzdol, pa so klavrne ter povzročajo vedno nerazpoloženje in to celó tedaj, če cene niti niso tako silno nizke. In tako klavrno sezono smo imeli v letu 1937/38. Kupovalo se je sicer stalno, toda le počasi in, kar nas je še prav posebno jezilo ter nam je bilo nerazumljivo, več povpraševanja je bilo večinoma le za cenejše, četudi slabše blago. Pa kdo bi se tudi ne jezil? Toliko si se trudil in žrtvoval, da pridelaš res lepo in v barvi brezhibno blago, nazadnje pa ti ga kupec odklanja in povprašuje za slabšim! In končno je marsikdo res prodal pozneje dobro blago ceneje kakor prej

slabše. Ta nerazumljivi pojav je vsekakor moral imeti svoj čisto posebni vzrok in ga je tudi imel.

Pa pogledjmo predvsem, zakaj so cene sploh nazadovale namesto se dvigale, se gibale torej od zgoraj navzdol.

Pred začetkom sezone se je splošni svetovni pridelek podcenjeval. Zato so se tudi cene temu primerno nastavile. Kmalu pa se je videlo, da bo pridelek precej večji, kakor se je računalo, deloma ker so se ponekod nasadi prav zadnji čas pred in celó že med obiranjem še popravili, deloma pa, ker je bilo blago skoro povsod težje kakor navadno. Poleg tega je kitajsko-japonska vojna vso kupčijo z Japonsko, ki le rabi precej hmelja, v začetku docela onemogočila. Svetovni politični položaj je bil zelo negotov in v Ameriki so se pojavili resni znaki nove gospodarske krize. Vse to je povzročilo, da je pivovarska industrija odlašala z nakupom in skušala doseči nižje cene, tem bolj, ker s pomanjkanjem hmelja ni bilo treba računati. Tako je pivovarska industrija pritisnila na trgovino, ta zopet na hmeljarje in cene so morale navzdol — pa ne samo pri nas, ampak na svetovnem trgu sploh in povsod, kjer jih niso umetno držali. Zato pa ne samo hmeljarji, ampak tudi trgovci s potekom sezone 1937/38 niso prav nič zadovoljni, ker gre tudi njim bolje v račun, če začno cene nižje in se potem dvigajo kakor pa narobe.

Vzrok temu pa, da je bilo v začetku sezone, ko smo imeli še boljše cene, pri nas kupčija bolj počasna in več povpraševanja le za cenejše, četudi slabše blago, je iskati predvsem na Češkoslo-

Vabilo na

VIII. REDNI OBČNI ZBOR

registrovane zadruge z omejeno zavezo

„Hmeljarska zadruga“

ki se bo vršil

na praznik Marijinega oznanjenja dne 25. marca 1938
ob 8. uri dopoldne v Roblekovi dvorani v Žalcu.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka 1936/37.
4. Dopolnilne volitve načelstva.
5. Slučajnosti.

V slučaju nesklepčnosti se vrši uro pozneje istotam drugi občni zbor v smislu § 27 zadrughih pravil. Prisostvovati občnemu zboru smejo samo člani zadruge. Nove člane se sprejema tudi pred občnim zborom.

Žalec, dne 9. marca 1938.

Hmeljarska zadruga, r. z. z. o. z.

J. Marinc l. r.

Al. Mihelčič l. r.

Hmeljarji!

Sedaj pri ali takoj po obrezovanju je pravi čas, da se gnoji hmelj s

40 odstotno kalijevo soljo.

Na tisoč rastlin je treba raztrositi na široko po 50–75 kg 40 odstotne kalijeve soli ali po 50–70 gr okoli vsake rastline.

vaškem, toda ne v žatcu. To je jasno danes vsakomur, ki je zasledoval potek zadnje sezone in gibanje cen pri nas in drugod. Tedaj namreč, ko smo prodajali pri nas po 20–25 din, so v Uštku in Roudnici prodajali gladko po 17–20 din. »Slajdrali« so s ceno, da se po domače izrazimo in zato imeli tudi prav živahno kupčijo; vsi kupci so se namreč vrgli tja, kjer je bil pač hmelj sorazmerno najcenejši. Šele pozneje, ko je bilo že večinoma vse razprodano, so se tudi tam cene dvignile. Zato torej, da se zbije težko konkurenco omenjene provenience, se je iskalo tedaj pri nas le cenejše, pa četudi slabše blago.

(Dalje prihodnjič)

Razno

Carina za uvoz hmelja v USA je znižana z novo češkoslovaško trgovsko pogodbo, in sicer od 0,24 na 0,18 dol. za 1 lb za ves hmelj, ki stane nad 0,30 dol. za 1 lb. Na temelju pripombe o največjih ugodnostih velja to znižanje carine tudi za hmelj iz naše države.

Uvoz hmelja v Avstrijo v letu 1937 je znašal 5111 stotov; ves ta hmelj, izvzemši 39 stotov, je bil uvožen iz Češkoslovaške.

Prof. E. S. Salmon, profesor na poljedelski šoli v Wye v Angliji je odšel v pokoj. Prof. Salmon je brez dvoma eden najboljših hmeljarskih strokovnjakov, ki si je pridobil neprecenljivih zaslug za hmeljarstvo sploh, zlasti pa še za ono v Angliji.

Konsum piva v Nemčiji je znašal v letu 1937 skupno 40.930.000 hl proti 39.690.000 hl v letu 1936, 38.880.000 hl v letu 1935, 36.790.000 hl v letu 1934 in 33.250.000 hl v letu 1933. Kakor razvidno, se torej konsum piva v Nemčiji stalno dviga. Tudi izvoz piva se v glavnem dviga in je znašal lani 312.151 hl proti 239.560 hl v letu 1936, 216.816 hl v letu 1935, 173.532 hl v letu 1934 in 225.450 hl v letu 1933.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: V hmeljski kupčiji je postalo zopet bolj mirno in je zadnjih štirinajst dni bilo zopet manj zaključkov. Cene so ostale v glavnem nespremenjene, vendar so le bolj nominalne.

Vojvodina: V kupčiji je dočela mirno in zadnji čas ni prišlo do nobenega zaključka.

Češkoslovaška: Na tržišču prevladuje mirno razpoloženje in je nekaj povpraševanja le za cenejše blago. Nominalno so ostale cene nespremenjene in lanski pridelek notira žateški 13–24 din ter Uštěk in Roudnice 10–15 din za kg; nekaj pomembnejših zaključkov je bilo le za žatec po 15–18 din za kg.

Nemčija: Na hmeljskem tržišču je ostala tendenca nadalje zelo mirna. Za domačo pivovarsko industrijo slejkoprej ni dosti povpraševanja, pa tudi za izvoz je popustilo. Cene so blizu najnižje določenih in le bolj nominalne.

Francija: Na tržišču je pretežno mirno in so tudi cene nekoliko popustile. Lanski pridelek notira alzaški 9–11 din, Nord 6 din in Burgund, za katero provenienco je nekaj več povpraševanja, 10 din za kg. Za uvoženi lanski žateški hmelj se plačuje 17–20 din in savinjski 16–18 din za kg.

Poljska: V hmeljski kupčiji je nadalje zelo mirno, cene sicer nespremenjene, vendar le nominalne.

Belgija: Pri precej čvrsti tendenci notira lanski Poperinghe 11 din in letošnji v predprodaji za oktober-november 16 din za kg.

Anglija: Tržišče je mirno. HMB je sicer izdala navodila za vnovčenje preostalega pridelka 1936, vendar s strani pivovarske industrije ni dosti zanimanja zanj.

Amerika: Po precej živahni tendenci je postalo na hmeljskem tržišču zopet bolj mirno. Cene so ostale sicer v glavnem nespremenjene, vendar niso več tako čvrste.

Najvišje cene, plačane zadnji čas za 1 kg najboljšega hmelja raznih provenienc, seveda ne vedno iz prve roke, so bile naslednje:

	letos	lani
Nemčija (Spalt)	55	61 din
Anglija (Golding)	47	53 din
Češkoslovaška (Žatec)	23	35 din
(Uštěk)	14	19 din
Jugoslavija (savinjski)	16	29 din
(vojvodinski)	5	19 din
Amerika, domači (Oregon)	14	49 din
že zacar., inoz.	55	75 din
Poljska (wolinjski)	13	23 din
Francija (alzaški)	11	24 din
Belgija (Poperinghe)	11	16 din

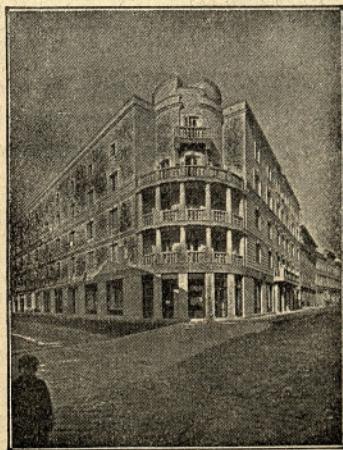
Hranilnica Dravske banovine Celje ♦♦ Ljubljana ♦♦ Maribor

Pupilarno varen zavod.

Obrestovanje najugodnejše.

Za vloge in obresti jamči Dravska banovina

z vsem premoženjem in vso davčno močjo.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najboljše Denar je prinej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 4000 članov - posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi, lastni palači na voglu
Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Izročajte denar

v zaupanja vredne domače denarne zavode, da se omogoči z oživitvijo denarnega obtoka delavoljnim našim ljudem zopet delo in kruh.

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

(v lastni palači pri kolodvoru)

Vas vabi, da ji zaupate tudi Vi svoje prihranke, ker Vam nudi zanje s svojim premoženjem popolno varnost. Mesto Celje jo je ustanovilo že pred 72 leti in tudi še samo jamči zanjo z vsem svojim imetjem in z vso svojo davčno močjo.

Denarju, ki ga vložite, je vsakočasna, nemudna izplačljivost strogo zajamčena.

HMELJARJI!

**Ne pozabite
gnojiti svoj hmelj
z Nitrofoskalom I!**

Na 1000 rastlin 200 do 250 kg! - Zadnji čas gnojenja je pri obrezovanju hmelja! Nitrofoskal I vpliva blagodejno na višino in dobro kakovost pridelka. Če gnojimo hmelj z Nitrofoskalom I, se izognemo velikim pogreškom, kise sicer dogajajo z enostranskim gnojenjem.

Gnojenje hmelja z Nitrofoskalom I je najenostavnejše, najpravičnejše in zato tudi najcenejše!

Dajmo hmelju, kar mu gre!

Hmelj je gotovo edina kmelijsko-industrijska rastlina, ki se goji tudi pri nas v večjem obsegu. Toda doma porabimo hmelja kaj malo, večino vsakoletnega pridelka, do 98 %, moramo izvažati v inozemstvo. Na svetovnem tržišču hmelja pa je huda konkurenca raznih provenienc, ki jo najbolje izdrži tisti, ki s čim manjšimi stroški doseže čim boljši pridelek. Zato je za hmeljarja važno predvsem, da pridelava glede kakovosti čim boljše blago. Važno pa je tudi, da doseže na čim manjši površini nasadov čim obilnejši pridelek, ker se mu s tem vse delo poceni in tudi pri nižji ceni še izplača pridelovanje.

Za obilost in kakovost pridelka pa je gotovo važno zlasti gnojenje. Le v dobro zagnojenem nasadu dá namreč hmelj čim obilnejši in le v pravilno pognojenem nasadu tudi glede kakovosti čim najboljši pridelek, ki gre gladko v denar in izdrži vsako konkurenco. Zato pa je treba gnojiti hmelju zadostno in pravilno.

Hmelj je rastlina, ki rabi izredno mnogo apna, obilo kalija, precej dušika in tudi fosforne kisline.

Apno izboljšuje flo, pospešuje prehrano ter krepí rastlino in jača njeno odpornost.

Kalij dá fine in težke kobule, obilo smole v lupulinu ter milo in prijetno aromo, pospešuje stanovitnost barve in odpornost rastline proti boleznim in škodljivcem.

Fosforna kislina dá čvrsto zbite in lepo oblikovane kobule z obilo lupulina, pospešuje cvetenje ter enakomerno in pravočasno zorenje hmelja.

Dušik dá lepo zelene kobule ter pospešuje rast in razvoj rastline sploh. Preveč dušika pa povzroči, da rastlina zdivia, dá manj ter večinoma prevelike, grobe in prazne kobule. Dušika je torej vedno bolje dati hmelju nekaj manj kakor pa preveč.

Za apno poskrbimo hmelju na ta način, da hmeljišče vsako tretje ali vsaj četrto leto jeseni pred odoravanjem izdatno apnemo. Za ostale hranilne snovi pa poskrbimo z gnojenjem. Vsako tretje ali vsaj četrto leto pognojimo hmeljišče jeseni pred odoravanjem izdatno z dobro preležanim hlevskim gnojem, ostala leta in če primanjkuje hlevskega gnoja, pa gnojimo z umetnimi gnojili.

Pravilno je vsekakor vedno le polno gnojenje, to se pravi, da nudimo hmelju v pravilnem razmerju in najprimernejši obliki vse glavne hranilne snovi, torej kalij, dušik in fosforno kislino. Najprimernejše tako gnojilo je KAS, to je mešanica kalijeve soli, amonsulfata in superfosfata v razmerju 8:2:8 ali 8:3:8 ali 8:4:8. Posebna prednost mešanega gnojila KAS je v tem, da vsebuje dušik v obliki amonsulfata, ki ne učinkuje samo trenutno ali pa šele po daljšem razkrajanju, temveč zalaga ves čas v teku vegetacije rastlino trajno s potrebnim dušikom v isti obliki kakor hlevski gnoj. Amonsulfat je vsekakor za hmelj najbolj priporočljivo dušičnato gnojilo, ki ga zlasti češki hmeljarji slejkoprej največ uporabljajo.

S KAS-om gnojimo hmelju spomladi. Najprimernejši za hmelj je KAS 8:4:8, katerega raztrosimo na široko po nasadu na 1000 rastlin 200 kg ter ga potem zabranamo. Če smo gnojili deloma tudi s hlevskim gnojem, zadostuje 150 kg KAS-a na 1000 rastlin. Ako hočemo gnojiti le k posameznim rastlinam, raztrosimo okoli vsake 15–20 dkg mešanega gnojila KAS.

Naš hmelj se mora boriti na svetovnem tržišču z vedno večjo konkurenco in storiti moramo vse, da pridelamo glede kakovosti čim boljše blago, ki bo vsako konkurenco vzdržalo. Zato pa, hmeljarji, za spomladansko gnojenje hmelja samo KAS!

Glivične bolezni in živalski škodljivci

poškodujejo in uničujejo leto za letom polovico dosegljivega pridelka. Med najnevarnejše bolezni in škodljivce spadajo:

ŠKRLUP (*fusicladium*).

Najbolj razširjena glivična bolezen je škrlup, ki napada skorjo vse sadne vrste in sorte, prav posebno jabolano in hrůško.

Glivica prezimuje kot zimska tros na vejah. Liste okuži še pred cvetjem, plodove pa kmalu po cvetju. Listi dobe rujave, baržunaste pege. Pegasti postanejo tudi plodovi, razpokajo, ostanejo mali in s tem manj vredni ter izgube na ceni.

Proti tej bolezni učinkuje zanesljivo **NOSPRASIT**, ki ima to prednost, da ga uporabljamo obenem tudi proti škodljivcem, ki objedajo listje in plod n. pr. prčti zavijaču i. t. d.

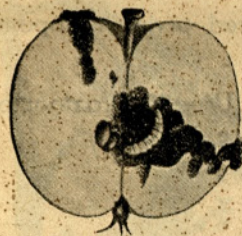

KODRA (kodravost) na breskvi.

To bolezen spoznamo pomladi po rudečkastih, nabreklih in kodravih listih. Če močno nastopi, zamrejo in se posuše veje, ter celo drevesa.

Breskev ne smemo škropiti s sredstvi, ki vsebujejo bakra. Kot praktično škropivo proti kodri prihaja vpoštev predvsem **SOLBAR**.

SOLBAR učinkuje zanesljivo tudi proti drugim glivičnim boleznim, kakor proti plesni na jabolani, breskvi in ogrozdju.

JABOLČNI ZAVIJAJČ.

Samica jabolčnega zavijača odleže svoja jajčeca neposredno po cvetju v cvetne čašice. Iz jajčec se razvijejo gosénice (črvički) ki se zarijejo v zarodek in povzročijo črvičnost sadnega zaroda (mladega sadja), ki kmalu nato s črvi vred odpade. Gosénica (črviček) se zabubi, iz bube se izleže metuljček druge generacije, ki zopet svoja jajčeca odleže na mlade plodove, ki so medtem dosegli velikost oreha. Črviček se zaje v plod. Tudi ta se ne razvije, ampak največkrat še predno dozori odpade. Včasih moremo opazovati še tretjo generacijo zavijača.

Razen zavijača je k opasnim škodljivcem prišteti še gosénice malega zimskega pedica, gobavca, zlatnice, glogovega belina i. t. d. Vse imenovane sadne bolezni in škodljivce odvrčamo in zatiramo z **Nosprasitom**.

NOSPRASIT je najprikladnejše sredstvo zoper škrlup in škodljivce, ki objedajo zelene dele sadnega drevja, kajti ž njim **obenem** zatiramo oboje.

Nekdaj so uporabljali zoper škrlup in živalske škodljivce v glavnem modro galico, ki so ji dodajali arzenikovih pripravkov. Vendar pa prireditev teh brozg ni tako enostavna, kajti le malo preveč apna ali bakrenega sulfata in že se pojavijo škodljive posledice kakor osmoditev listov in rja na plodovih. Teh nedostatkov **NOSPRASIT** nima.

Po škropljenju z **Nosprasitom** moremo opazovati bujnejšo rast drevca in obilnejši pridelek lepega, zdravega sadja nego pri drevju škropljenem z zastarelimi bakrenimi škropivi z dodatkom arzenikovih pripravkov.

NOSPRASIT dobro lepi, in čim se je škropivo enkrat osušilo ga tudi močno deževje le težko opere, radi česar liste in plod dalj časa dobro varuje škrlupa in zajedavcev.

NOSPRASIT je torej zelo ekonomičen tudi zato, ker ne rabimo tolikokrat škropiti.

Prireditev **nosprasisitove** brozge je enostavna. Ako brozga tudi nekaj dni stoji, jo rabimo le dobro premešati pa je zopet uporabna.

»JUGEFA« K. D. - ZAGREB

ODDELEK ZA ZAŠČITO RASTLIN PRERADOVIĆEVA UL 16

notes med m. 24-25

NOSPRASIT učinkuje zanesljivo zoper škrlup in živalske zajedavce in ne povzroča nobenih opeklin, ako ga pravilno uporabljamo.

NE RABIMO MU DODAJATI APNA.

NE ČEPI ŠKROPILNIC IN RAZPRŠILNIKOV.

Ako za pobijanje škrlupa uporabljamo brozge, ki vsebujejo žvepla, jim moremo dodati apnenega arzenjata **ARESINA**, da bi obenem zatirali tudi živalske zajedavce.

Proti listnim ušicam, krvavi uši in kaparjem učinkuje oljnato-nikotinsko sredstvo **AFIDON**. Ker rabimo zelo nizke koncentracije je pripravek dokaj ekonomičen.

Proti mravljam, gobavcu in drugim škodljivcem, ki se po deblu spenjajo v krone dreves uporabljamo lepilo **ARBOCOL**.

Vsi ti proizvodi in pripravki so izsledek in uspeh dolgoletnega znanstvenega raziskovanja svetovno znanih »Bayer«-jevih laboratorijev in so preiskušani ter priznani tudi od naših merodajnih ustanov.

Koncentracije, ki se imajo uporabljati, označuje koledar za škropljenje. Slike prikazujejo razvojno fazo (stopnjo) drevesa, ob kateri škropimo.

KDAJ ŠKROPIMO:

Ako je sadno drevje poraščeno z lišaji in mahom ter napadeno po kaparju je priporočljivo, da se ga v času zimskega mirovanja škropi z dobrim karbolinejem.

ŠKROPLJENJE PRED CVETJEM:

Škropljenje pred cvetjem z 0.5% **nasprisitovo** brozgo je naperjeno zoper gosenice cvetožera, gobavca, zlatnice i. t. d., ki uničujejo mlado, nežno lističje in popje.

Važnost tega škropljenja tiči v tem, ker varuje drevje obenem tudi pred prvim nastopom škrlupa.

Proti kaparjem, listnim ušicam in krvavi uši uporabljamo tedaj še 1½—2% raztopino **Afidona**, v kolikor smo iz katerega-koli razloga opustili zimsko škropljenje.

ŠKROPLJENJE PO CVETJU (glavno škropljenje).

Čim odpadejo cvetni lističi ogroža mladi zarodek zavijač. Zaščitimo ga s ½% **nosprisitovo** brozgo, in sicer najbolje še preden se cvetne čašice zapro. S tem zaščitimo i listje i mladi zarodek obenem tudi od škrlupa. Škropljenja po cvetju torej nikakor ne smemo opustiti.

Z 1% **solbarjevo** brozgo škropimo proti plesni na jablani in breskvi kakor tudi proti kodri na breskvi. Škropiti je ob prvem pojavu te nevarne bolezni. Proti listnim ušicam uporabljamo ½% raztopino **Afidona**. Z 2% raztopino **Afidona** tedaj lahko s čopičem mažemo proti krvavi uši. Vsem navedenim brozgom lahko tudi dodamo **Afidona**.

POLETNO ŠKROPLJENJE:

3 tedne po glavnem škropljenju škropimo ponovno i. s. z 0.4% **nosprisitovo** brozgo zoper škrlup in zavijača, prstaničarja, zlatnico, glogovega belina i. t. d. Pri občutljivih sortah je uporabiti še blažjo koncentracijo. Ako imamo razne sorte je najbolje uporabljati najblažjo raztopino. Glede **Solbarja** in **Afidona** veljajo navedbe zgoraj.

KDOR SE RAVNA PO GORNJIH NAVODILIH SI ZAVARUJE IN ZAGOTOVI DOBRO LETINO ZDRAVEGA IN LEPEGA SADJA.

Najopasnejši škodljivci VINSKE TRTE

PERONOSPORA IN TRSNI ZAVIJAJČ (seneni črviček in kiseljak)

povzročijo leto za letom veliko škodo odn. letino sploh lahko uničijo.

PERONOSPORA.

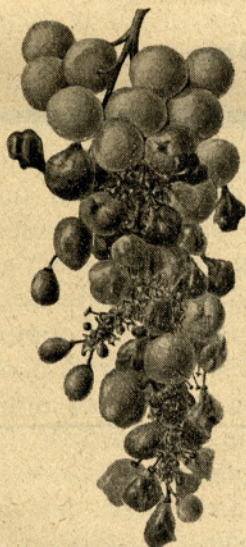
Proti tej bolezni koristi le preventivno škropljenje, izvršeno s pripravki, ki vsebujejo bakra, pri čemer je paziti na to, da se spodnja stran listja in kabrniki temeljito oškrope.

NOSPRASIT

učinkuje odlično na peronosporo in ima to prednost, da obenem uničuje tudi

TRSNEGA ZAVIJAJČA t. j. senenega črvička in kiseljaka ter druge živalske zajedavce.

Važno je predvsem prva škropljenja izvršiti z Nosprasitom, da zatremo prvo generacijo zavijača, senenega črvička. Čim temeljitejša ga namreč pokončamo, tem manj bo druge generacije kislega črvička. Iz gospodarskih razlogov kaže tega škodljivca čim skrbneje zatirati.

Zavijač nastopi v maju in se drži vse do jeseni. Prva generacija, seneni črviček nastopa v času, ko trta cvete; v kabrnikih opazimo zapredke, v katerih se nahaja črviček. Ta nagriže kabrnike, dočim kiseljak t. j. druga generacija zavijača v juniju in juliju nagriže in uničuje zelene jagode. V septembru in oktobru se pojavlja še tretja generacija, ki tudi more povzročiti veliko škodo; to pa moremo zatirati z nikotinskimi sredstvi.

Ako vsebuje galična brozga le nekoliko preveč apna ali bakrenega sulfata, povzroči neprijetne opekline. Še pogosteje se pojavljajo poškodbe, ako brozgi modre galice dodamo zelenila ker se tedaj nevarnost osmoditev še poveča, vrhu tega je pa učinek negotov, ker se zelenilo dokaj hitro vsede. Teh **nedostatkov NOSPRASIT nima.**

NOSPRASITOVO brozgo v 1% koncentraciji

**je enostavno prirediti,
učinkuje zanesljivo in
se neomejeno drži.**

ŽNJO ZATIRAMO OBENEM ZAVIJAJČA IN PERONOSPORO.

NOSPRASIT pa ponkončuje obenem tudi druge trsne škodljivce, ki objedajo grozde in listje.

V kolikor ne rabimo odvrčati peronospore, pač pa trstnega zavijača in sukača, škropimo samo z arzenikovimi sredstvi. V to svrho služi odlično **apneni arzeniat**

ARESIN, vendar je prestatl z arzenikovimi škropljenji čim jagode prično dobivati barvo.

V juniju in juliju dobe jagode že dokaj močno voščeno prevlako, da se škropivo le slabo prime. Tedaj kaže zavijača in sukača zatreti z arzenikovim prašivom

GRALIT. Prašek je sila dobro zmlet, kar omogoča dobro zaprašitev ob varčni uporabi praška.

Zadnja leta se v naših vinogradih vedno bolj širi tudi kodra ali kodravost vinske trte, ki povzroča veliko škodo, vsled česar jo kaže resno odvrčati. Zanesljive rezultate je dalo zimsko škropljenje s

SOLBARJEM. Po zimi uporabljamo po režnji 3% solbarjevo brozgo, kasneje t. j. ob času vegetacije pa 1%.

Ker vsebuje zelo mnogo učinkovitega polisulfida je SOLBAR najzanesljivejše standardno sredstvo proti kodri na vinski trti kakor tudi proti drugim pršicam.

Brozga je vedno sveža in učinkovita.

SOLBAR se dobiva v prašku, kar olakšuje promet.

Nadaljna priporočljiva sredstva so:

Zelio-pasta proti podganam in voluharju

Zelio-zrna zoper domače in poljske miši

»JUGEFA« K. D. - ZAGREB

ODDELEK ZA ZAŠČITO RASTLIN PRERADOVIĆEVA UL. 16